

Vrolijk oranje, bloemetjespatronen en plastic design

Laura's grote passie Terug naar de seventies

Als je het huis van Laura (33) binnenstapt, waan je je helemaal terug in de jaren 70. Zelfs de pannen in de keuken en de tijdschriften op tafel komen uit die tijd. 'Ik word hier iedere keer weer zo blij en gelukkig van,' zegt Laura stralend. Om haar beleving van die tijd compleet te maken, is ze ook een week gaan leven alsof het de jaren 70 waren. Dat betekende: geen internet.

"Het is twee jaar geleden toevallig begonnen met een oranje droogkap. Echt zo'n oud model dat ze vroeger ook in kapperszaken gebruikten om je haren te drogen. Na jarenlang met anderen te hebben samengewoond, had ik net een appartement voor mezelf gevonden en ik zocht leuke spullen voor de inrichting. In een kringloopwinkel kwam ik deze droogkap tegen voor een klein prijsje en ik was meteen verkocht. Wat een leuk ding en wat was dat oranje een vrolijke kleur. Die kap móest ik hebben. Ik had verder nog niks met de jaren 70, maar vond hem gewoon leuk. Omdat ik niet direct het nut inzag van een droogkap in huis, besloot ik er een staande schemerlamp van te maken. Iets wat ik nu echt nooit meer zou doen. Na de droogkap slopen er al snel nog meer dingen uit de jaren 70 mijn huis in en ik besloot alles voortaan in de originele staat te behouden. Langzaam veranderde mijn inrichting. Ik ontwikkelde echt een passie voor design uit de jaren 70. Hoewel ik in het begin ook nog wel 'normale' meubels en accessoires in mijn huis had staan, kwam ik in kringloopwinkels en op tweedehandsmarkten steeds meer leuke dingen uit

die periode tegen. Ik werd er zo blij en gelukkig van. Alles wat ik kocht, had vrolijke kleuren en mijn huis fleurde steeds meer op. Zo scoorde ik onder andere een ouderwetse draaischijftelefoon die ik groen verfde en een oude typemachine. Ook originele platen van ABBA, Queen en Janis Ian belandden in mijn vinyl collectie, die inmiddels enorm is gegroeid. Ik had al ergens een platenspeler op de kop getikt, ik vond het echt geweldig om mijn favoriete muziek ook op deze manier te kunnen beluisteren."

WIFI-KASTJE VERSTOPT

"Inmiddels is mijn huis tot in de kleinste details gestyled met spullen uit de jaren 70. Zelfs mijn oranje pannenset en oude tijdschriften zijn origineel. Op de droogkap na is dus bijna alles wat je in mijn huis ziet nog precies hetzelfde zoals het ook in die tijd was, inclusief mijn behang. Op mijn muren vind je ouderwetse bruin en oranje patronen die destijds heel populair waren en ook mijn televisie is echt een oudje. Het is zo'n witte kast met schuifknoppen en een

Tekst: Renée Brouwer - Foto's: Laura Holenk

ingebouwd scherm. Gelukkig werden de televisies in die tijd zo gemaakt dat ze heel lang mee konden en de mijne doet het dus nog perfect. Wel was het een heel gedoe om hem aan te sluiten op het tv-netwerk van nu. Gelukkig is een vriend van mij heel handig en is het hem uiteindelijk - geen idee hoe - gelukt. Het digitale tv-kastje heb ik verstopt, niemand kan hem zien. Ook mijn wifi-kastje staat uit het zicht. Ik heb dus wel wat dingen van nu, want ik ben freelance-journalist en zonder mijn telefoon en laptop kan ik mijn werk niet doen, maar je ziet ze hier niet. Dat is ook de sfeer die ik thuis graag wil creëren. Bij mij ga je echt terug in de tijd, terug naar de seventies.”

OFFLINE ONDERWEG

“Omdat ik iemand ben die van uitdagingen houdt, wilde ik wel eens ervaren hoe het zou zijn om een week te leven zoals in de seventies. Het grootste verschil tussen toen en nu is de komst van internet en de mobiele telefoon. Voor mijn experiment moest ik offline gaan. Op zich ging het in het begin best goed. Ik merkte al gauw dat ik rustiger werd in mijn hoofd en veel minder ruis had van whatsapp, social media

‘Ik werd er zo blij en gelukkig van. Alles wat ik kocht, had vrolijke kleuren en mijn huis fleurde steeds meer op’

en mijn mail. Tegelijkertijd voelde ik ook wat onrust. Ik was, waarschijnlijk net als iedereen, zo gewend aan mijn smartphone en de hele dag door appen... nu had ik opeens veel minder afleiding. Dat was best gek. Ook omdat ik het nieuws en de activiteiten van mijn vrienden niet kon volgen. In mijn offline week moest ik voor mijn werk met het openbaar vervoer naar een interview in Utrecht. Normaal gesproken stippelt mijn telefoon zo'n reis tot in de puntjes voor mij uit, maar nu moest ik het dus op eigen kracht doen. En dat was ook even wennen. Zo had ik om te beginnen geen idee hoe laat de bus zou komen waarmee ik naar het station zou reizen. Busboekjes zoals mensen ze vroeger gebruikten, bestaan niet meer en op internet kon ik ook niet kijken. Daarom liep ik maar op de gok naar de bushalte. Gelukkig stonden daar op een bord nog wel vertrektijden aangegeven. Zo wist ik dus in ieder geval hoelang ik nog moest wachten. In de trein viel het me op dat de meeste mensen op hun mobieltje aan het kijken waren, juist omdat ik het zelf op dat moment niet kon doen. Eenmaal op het station van Utrecht had ik geen idee hoe ik verder moest.

De afspraak was ergens middenin het centrum, maar waar die straat waar ik moest zijn precies lag, wist ik niet. Terwijl ik nadacht, keek ik rond. Plotseling zag ik de servicebalie die ik normaal gesproken zo zou passeren. Natuurlijk, daar kon ik de weg vragen. En misschien kreeg ik ook nog wel een plattegrond. Alleen stond er net een grote groep toeristen voor me in de rij die echt een heleboel vragen hadden. Daar had ik op dat moment geen tijd voor, ik moest naar mijn afspraak en mocht van mezelf voor één keer een beetje smokkelen. Bij een infopunt dat ik zelf kon bedienen, printte ik de route uit. Met een beetje moeite was het me toch nog allemaal gelukt en dat zonder internet.”

OFFLINE THUIS

“Onderstaand citaat uit een krantenartikel dat ik over dit experiment schreef voor Het Nederlands Dagblad, ruim een jaar geleden, illustreert wel een beetje de huiselijke sfeer in de jaren zeventig: *...Mijn omgeving accepteert gelukkig volledig dat ik een weekje offline ben. Ik organiseer een spelletjesavond met Bingo, kwartet en Pim Pam Pet. Met een ongekend fanatisme speel ik met vrienden bordspellen waar de gemiddelde tiener bij in slaap zou vallen. We kijken televisie op een klein schermje en laten de commerciële zenders links liggen. Dat ik geen ondertitels kan lezen en dat ik op moet staan om te zappen, doet er niet toe, de beleving is voor mij belangrijker dan beeldkwaliteit. Op dag vijf kook ik een typische jaren zeventig maaltijd: smac met macaroni, kaas en ketchup. Met enige gêne schep ik een paar borden vol. Mijn vrienden zeggen beleefd dat het prima smaakt, maar ik kijk toch met gemengde gevoelens naar mijn eigen culinaire creatie. Koken met ingeblikte ham is een gewoonte uit de seventies die ik zeker niet overneem. Als toetje serveer ik saroma; opkloppudding met bananensmaak. De chemische smaak bevoert mijn smaakpapillen, het is de smaak van vroeger...*

Alles bij elkaar was het heel boeiend om een week te leven zoals in de seventies. Bij benadering dan. Helemaal lukte niet, want de hele maatschappij is inmid-

‘Het grootste verschil tussen toen en nu is de komst van internet en de mobiele telefoon’

dels doordrongen van internet. Het is heel lastig om daar in deze tijd geen gebruik van te maken. Alles is erop ingericht. Dit artikel in Het Nederlands Dagblad heeft geleid tot een eigen rubriek waarvoor ik elke keer iets nieuws onderzoek. Zo heb ik bijvoorbeeld ook een keer een week suikervrij geleefd en een keer een (school)week in groep 8 opnieuw meegemaakt. Hiervoor ging ik echt terug naar de basisschool waarbij ik vijf dagen lang weer leerling was van groep 8. Ik draaide volledig mee met de rest en moest bijvoorbeeld ook huiswerk maken en in de les mijn vinger opsteken als ik wat wilde zeggen. Fantastisch om weer mee te maken.”

PUBLICITEIT

“Zo'n twee jaar geleden ben ik begonnen met mijn Instagram-account. Hierop deelde ik vooral foto's van mijn huis, maar toen zag het er nog heel anders uit dan nu. Zo had ik eerst nog gewoon een donkere hoekbank en een antracietkleurig tapijt. Als je op Instagram helemaal naar beneden scrolt in mijn tijdlijn zie je hoe mijn woning langzaam verandert in een 'jaren 70 walhalla'. Omdat mijn foto's steeds kleurrijker en opvallender werden,

werd ik ook opgemerkt door anderen. Voordat ik het wist, stond ik opeens met mijn Instagramaccount op de website van de Engelse krant Daily Mail. Hierdoor kreeg ik er meer volgers bij en zo ging het balletje verder rollen. Ook vanuit de Nederlandse media kreeg ik

Nog altijd wordt er graag geluisterd naar muziek uit de jaren 70. Denk bijvoorbeeld aan liedjes van Abba, zoals *Dancing Queen* en aan dé tophit van Queen, *Bohemian Rhapsody*, algemeen beschouwd als een van de succesvolste popnummers aller tijden. In Nederland waren de Volendamse bands The Cats (*One way wind*) en BZN (*Mon amour*) heel populair. En waarschijnlijk kun je ook nog *Paloma Blanca* meebleren van The George Baker Selection. Twee muziekfilms uit die tijd die voor tophits zorgden waren *Saturday Night Fever* (1977) en *Grease* (1978).

In de jaren 70 kwamen diverse tijdschriften op de markt, die tot op de dag van vandaag nog altijd gelezen worden, zoals *Mijn Geheim* (1976), *Opzij* (1972), *Viva* (1972) en *VT-wonen* (1974).

In de jaren zeventig keken schoolkinderen graag naar *De film van Ome Willem* en de spannende jeugdserie *Q&Q*. Voor de kleinsten ging op zondag 4 januari 1976 de eerste uitzending van de Nederlandse *Sesamstraat* de ether in. De volwassenen genoten van spelprogramma's zoals *Ter land, ter zee en in de lucht*. Of volgden de avonturen van Marleen Spaargaren (Willeke Alberti) in de serie *De kleine waarheid*.

vaker het verzoek voor een interview of een fotoshoot in mijn huis. Ik ben zelfs een keer met mijn woning in het tv-programma *Eigen Huis & Tuin* geweest. Echt hartstikke leuk. Ik ben natuurlijk al super trots op mijn huis en dat andere mensen er ook helemaal weg van zijn, is voor mij een heel groot compliment.

Mijn meest recente aankoop is een blauw vintage badpak. Ik vond hem op Marktplaats voor vijf euro en ik ben er zo blij mee. Niet alle kleding uit de jaren 70 die ik tweedehands koop, draag ik ook daadwerkelijk. De meeste dingen gebruik ik meer ter decoratie in mijn huis. Per seizoen pas ik dat ook aan. Nu het mooier weer is, past dit gave badpak er natuurlijk heel goed bij. Ik ga hem ophangen als pronkstuk. Hij is toch ook helemaal te gek?

Leuke items koop ik het meest in lokale kringloopwinkels. Soms vind ik op Marktplaats ook wel eens pareltjes en vaak word ik door anderen getipt over mooie dingen die ze ergens voorbij hebben zien komen, maar ik probeer toch om zo min mogelijk online te kopen. Dit doe ik niet alleen uit milieuoverwegingen, maar ook omdat ik weet dat ik met mijn aankopen de kringloopwinkels steun. Zij verkopen mij vaak dingen voor een gunprijs en ik ben op mijn beurt voor hen weer een goede klant. En daarbij: in de kringloopwinkels scoor ik ook de allerleukste dingen die perfect in mijn inrichting passen.”

LEKKER VEEL KLEUR

“Ik vind het geweldig dat andere mensen zo blij worden van mijn huis. Juist in deze moeilijke tijden wil ik met mijn foto's laten zien dat er ook dingen zijn waar je vrolijk van kunt worden. Ik ben zelf geboren

in 1986 en kom dus helaas niet uit de jaren 70, maar als ik thuis lekker op mijn bruine bank zit en om me heen kijk, heb ik echt het gevoel dat ik in een andere tijd leef.

Of ik ooit nog voor een andere stijl ga? Ik heb geen idee. Ik woon alleen met mijn twee katten Jisse en Jaro, dus ik hoef verder met niemand rekening te houden. Als ik in de toekomst met iemand ga samenwonen die mijn jaren-70-stijl echt helemaal niks vindt, zie ik wel wat de toekomst brengt. Daar ben ik op dit moment nog helemaal niet mee bezig. En bovendien: misschien dat ik er zelf ook wel een keer op uitgekeken raak, maar dan ga ik toch gewoon weer over op een andere inrichting? Alles in de stijl van de jaren 80 lijkt me bijvoorbeeld ook geweldig, maar deze items pik ik er vaak wat moeilijker uit. De jaren 80 staan vooral bekend om bloemige pastelkleurige gordijnen en donkere meubels, dus dan zou ik echt alles weer moeten veranderen. Misschien iets voor later,

‘Als ik thuis lekker op mijn bruine bank zit en om me heen kijk, heb ik echt het gevoel dat ik in een andere tijd leef’

maar voorlopig blijf ik lekker bij de vrolijke oranje, rode en gele kleuren die ik nu vooral heb en leg ik af en toe mijn smartphone weg.

Overigens is het wellicht nog wel leuk om te zeggen dat zelfs ik niet alles mooi vind wat ik in mijn huis heb staan. Sommige dingen zijn bijvoorbeeld iets over de top, maar het gaat me echt om de beleving. Een strak huis met weinig kleur dat zo minimalistisch mogelijk is ingericht, is niks voor mij. Geef mij maar liever veel kleur en gezellige spullen, dan ben ik helemaal gelukkig. En af en toe ben ik offline, dan mag het even een tandje minder. Dat heb ik overgehouden aan mijn week in de seventies.” ■

Meer weten over Laura's groovy jaren-70-woning? Bekijk haar prachtige foto's op haar Instagramaccount @lauras70slife en volg haar direct om ook dagelijks verrast te worden met nieuwe, prachtige kiekjes uit haar huis.